

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 8C/133/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8815207085
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Šviderská
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2015:8815207085.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudcom JUDr. Silviou Šviderskou v právnej veci navrhovateľa: APS FUND ALPHA uzavřený investiční fond, a.s., so sídlom Celetná 988/38, 110 00 Praha 1, Česká republika, IČO: 01596039, zastúpeného: JÁNSKÝ & PARTNERS s.r.o., advokátska kancelária, so sídlom Štúrova 13, 949 01 Nitra, IČO: 47 249 650, proti odporcovi: Y. Q., C.. XX.XX.XXXX, XXX XX M. X/XX, D. Č. Ž. XXX, o zaplatenie 166,80 eur s prísl. takto

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi sumu 74,41 eur s 8,75 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 37,31 od 26. 08. 2012 až do dňa zaplatenia, s 8,75 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 26,71 eur od 26. 09. 2012 až do zaplatenia, s 8,75 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 10,39 eur od 26. 10. 2012 až do zaplatenia, a to všetko v pravidelných mesačných splátkach vo výške 10,- eur mesačne, ktoré sú splatné vždy do 30. dňa toho ktorého mesiaca počnúc právoplatnosťou rozsudku, pod následkom straty výhody splátok.

V prevyšujúcej časti návrh z a m i e t a .

Odporcovi sa náhrada trov konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa podanou žalobou domáhal, aby súd zaviazal odporcu na zaplatenie sumy 166,80 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % p. a. zo sumy 37,31 eur od 26.08.2012 do zaplatenia, vo výške 8,75 % p. a. zo sumy 31,70 eur od 26.09.2012 do zaplatenia, vo výške 8,75% p. a. zo sumy 49,99 eur od 26.10.2012 do zaplatenia, vo výške 8,50 % p. a. zo sumy 47,80 eur od 26.08.2013 do zaplatenia a náhrady trov konania. Svoj návrh odôvodnil tým, že dňa 23.07.2012 uzatvorili obchodná spoločnosť Slovak Telekom, a.s., so sídlom Bajkalská 28, 817 62 Bratislava, IČO: 35 763 469 a odporca Zmluvu o poskytovaní verejných služieb (ďalej aj len ako „Zmluva“), predmetom ktorej bol okrem iného aj záväzok spoločnosti Slovak Telekom, a.s. poskytovať odporcovi program služieb uvedený v Zmluve, resp. v jej dodatkoch a záväzok odporcu riadne a včas platiť cenu služieb podľa zvoleného programu služieb a dodržiavať svoje povinnosti v súlade so Zmluvou, všeobecnými podmienkami a cenníkom služieb. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 09.06.2014 postúpila spoločnosť Slovak Telekom, a.s. ako postupca vyššie uvedené pohľadávky v celkovej výške 166,80 eur spolu s príslušenstvom evidované voči odporcovi. Postúpenie pohľadávok podľa predchádzajúcej vety oznámila spoločnosť Slovak Telekom, a.s. odporcovi písomne listom zo dňa 01.07.2014.

Odporca potvrdil, že s právnym predchodcom navrhovateľa uzatvoril zmluvu o poskytovaní služieb, ktoré mu boli riadne poskytované. Predmetné faktúry nezaplatil z dôvodu zlej finančnej situácie. Je evidovaný na úrade práce a nemá žiaden príjem.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou a jej prílohami, zmluvou o poskytovaní verejných služieb zo dňa 23.07.2012 a dodatkom k zmluve zo dňa 23.07.2012, faktúrami č. 7208260792, č. 7209237762, č. 7210293385, č. 7308076942, zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 09.06.2014 a protokolom o odovzdaní konkrétnych postupovaných pohľadávok, oznámením o postúpení pohľadávky, podaním navrhovateľa zo dňa 18.11.2015 spolu s Všeobecnými podmienkami pre poskytovanie verejných služieb prostredníctvom mobilnej siete spoločnosti Slovak Telekom, a.s. a Cenníkom pre poskytovanie služieb prostredníctvom mobilnej siete platným od 1.3.2012 a zistil nasledujúci skutkový stav:

Zo zmluvy o poskytovaní verejných služieb zo dňa 23.07.2012 uzavretej medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom vyplýva, že navrhovateľ poskytol odporcovi ako užívateľovi - fyzickej osobe - nepodnikateľovi SIM kartu. Predmetom zmluvy bol program služieb Naj 200.

Podľa bodu 1 písm. c) dodatku k zmluve sa odporca zaviazal uhrádzať za poskytnuté služby zľavnený mesačný poplatok v sume 11,99 eur. Podnik sa zaviazal aktivovať a poskytovať účastníkovi program služieb za aktivačný poplatok 3,32 eur.

V zmysle bodu 2. zmluvy účastník vyhlásil, že po dobu viazanosti 24 mesiacov nepožiada o vypojenie SIM karty z prevádzky a že sa nedopustí takého konania a ani neumožní také konanie, na základe ktorého by podniku vzniklo právo zrušiť túto zmluvu odstúpením od nej, alebo právo vypovedať túto zmluvu z dôvodov porušenia povinností zo strany účastníka.

Právny predchodca navrhovateľa vystavil odporcovi faktúry č. 7208260792 s dátumom splatnosti 25.08.2012 na sumu 37,31 eur, faktúru číslo 7209237762 s dátumom splatnosti 25.09.2012, na sumu 31,70 eur, faktúru číslo 7210293385 s dátumom splatnosti 25.10.2012, na sumu 49,99 eur a faktúru číslo 7308076942 s dátumom splatnosti 25.08.2012, na sumu 47,80 eur.

Pohľadávka voči odporcovi bola na navrhovateľa postúpená na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 09.06.2014, prílohu ktorej tvorila identifikácia postúpených pohľadávok, čím je preukázaná aktívna legitimácia navrhovateľa v tomto konaní.

V zmysle § 44 ods. 1 zákona NR SR č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách účinného v čase uzavretia zmluvy o pripojení zmluvou o poskytovaní verejných služieb sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebné pripojenie k verejnej sieti alebo poskytovať príslušné služby. Podnik môže vydať všeobecné podmienky a cenník, ktoré sú súčasťou zmluvy. Zmluva o poskytovaní verejných služieb je písomná; to neplatí pre predplatené služby, poskytovanie služieb prostredníctvom verejných telefónnych automatov a iných verejných prístupových bodov. Písomnú zmluvu o poskytovaní verejných služieb je možné meniť aj inou ako písomnou formou, ak sa na tom zmluvné strany dohodnú; to neplatí pre záväzky účastníka, ktoré podľa Občianskeho zákonníka možno dojednať len v písomnej forme.

Podľa § 44 ods. 8 písm. b) NR SR č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách podnik môže odstúpiť od zmluvy o poskytovaní verejných služieb, ak účastník nezaplatil cenu za poskytnutú službu ani do 45 dní po dni splatnosti.

Podľa § 43 ods.1 písm. a) citovaného zákona podnik má právo na úhradu za poskytnutú verejnú službu.

Z § 52 ods. 1 až ods. 4 Občianskeho zákonníka vyplýva, že spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa

(ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

V zmysle § 53 ods. 2, ods. 3 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

V zmysle § 53 ods. 10 Občianskeho zákonníka, neprijateľnosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzatvorená, a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy v dobe uzatvorenia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy alebo na inú zmluvu, od ktorej závisí.

Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Ako vyplýva z § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

V zmysle § 524 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak dlžník ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

V zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Ako vyplýva z § 10c nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

Podľa § 3 ods.1 a 2 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Ak sa počas trvania omeškania zmení základná úroková sadzba európskej centrálnej banky a ak je to pre veriteľa výhodnejšie, výška úrokov z omeškania je o 7 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba európskej centrálnej banky platná k prvému dňu príslušného kalendárneho polroka, v ktorom trvá omeškanie; táto základná úroková sadzba európskej centrálnej banky sa použije počas celého tohto polroka je dvojnásobok úrokovej sadzby určenej Národnou bankou Slovenska platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného záväzku.

Nepochybne zmluva uzavretá medzi účastníkmi je teda spotrebiteľskou zmluvou, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

V zmysle článku 3 smernice Rady 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách Zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa. Podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou. Skutočnosť, že určité aspekty podmienky alebo jedna konkrétna podmienka boli individuálne dohodnuté, nevylučuje uplatňovanie tohto článku na zvyšok zmluvy, ak celkové hodnotenie zmluvy naznačuje, že aj napriek tomu ide o predbežne formulovanú štandardnú zmluvu. Keď predajca alebo dodávateľ vznesie námietku, že štandardná podmienka bola individuálne dohodnutá, musí o tom podať dôkaz.

Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmlúv a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou. Pokiaľ dodávateľ požaduje od spotrebiteľa sankciu za porušenie jeho zmluvných povinností a táto je v nepomere k jeho plneniu, je neplatná.

Vychádzajúc z dôkazov predložených zo strany navrhovateľa, súd mal za preukázané, že medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom bola uzatvorená dňa 23.07.2012 zmluva o poskytovaní verejných služieb, na základe ktorej právny predchodca navrhovateľa dodal odporcovi služby a odporca bol povinný platiť cenu za poskytnuté služby.

Z priložených faktúr vzťahujúcich sa k zmluve je preukázané, že odporca si neplnil svoju základnú povinnosť zo zmluvy, a to riadne a včas platiť za cenu poskytovaných služieb titulom mesačných poplatkov, preto sa v tejto časti navrhovateľ dôvodne domáhal súdnej ochrany. Poplatky za služby boli vyúčtované faktúrou č. 7208260792 s dátumom splatnosti do 25.08.2012, kde suma 37,31 eur predstavovala úhradu za poskytované služby. Ďalej bola vyúčtovaná časťou faktúry č. 7209237762 s dátumom splatnosti do 25.09.2012 suma 26,71 eur, kde uvedená suma predstavovala úhradu za poskytované služby a časťou faktúry č. 7210293385 s dátumom splatnosti do 25.10.2012 suma 10,39 eur, kde uvedená suma predstavovala úhradu za poskytované služby. Voči tejto časti žalobného návrhu súd nemal žiadne výhrady a námietky a preto na sumu 74,41 eur z vyššie uvedených faktúr zaviazal odporcu.

Tým, že si odporca nesplnil svoju povinnosť zaplatiť vyfakturované sumy za mesačné poplatky riadne a včas v lehotách splatnosti vystavených faktúr, dostal sa do omeškania a odporcovi súd okrem nároku na zaplatenie istiny priznal aj úroky z omeškania. Úroky z omeškania súd priznal v zákonnej výške 8,75 % ročne zo sumy 37,31 eur od 26.09.2012, teda odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti príslušnej faktúry splatnej 25.09.2012, až do zaplatenia, vo výške 8,75 % ročne zo sumy 26,71 eur od 26.09.2012, odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti faktúry splatnej 25.09.2012 do zaplatenia, vo výške 8,75 % ročne zo sumy 10,39 eur od 26.10.2012, odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti faktúry splatnej 25.10.2012 do zaplatenia.

Výška úrokovej sadzby ECB k prvým dňom omeškania činila 0,75%, preto po pričítaní 8 percentuálnych bodov výška úrokov z omeškania v každom jednotlivom prípade činí 8,75 % ročne.

Podľa § 160 ods. 1 O.s.p., ak súd uložil v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku; súd môže určiť dlhšiu lehotu. Súd môže určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať aj v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí, a to aj tak, že omeškание s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Vzhľadom na nepriaznivú finančnú situáciu odporcu, mu súd povolil možnosť splatiť dlh v mesačných splátkach po 10 eur.

Ďalej sa súd zaoberal nárokmi navrhovateľa z jednotlivých faktúr.

Časťou faktúry č. 7209237762 sa navrhovateľ domáhal aj zaplatenia sumy 4,99 eur titulom upomienky za oneskorenie platby.

V danom prípade sa jedná o sporové konanie a sporové konanie je konaním návrhovým. Navrhovateľ je povinný k žalobe pripojiť listinné dôkazy, na ktoré sa odvoláva, resp. uviesť dôkazy, ktoré v priebehu súdneho konania navrhuje vykonať. Jedná sa o jeho dôkaznú povinnosť a práve v sporovom konaní je nesplnenie dôkaznej povinnosti spojené s procesnou zodpovednosťou za nedokázanie tvrdených skutočností, to znamená s neunesením tzv. dôkazného bremena. Kto a v akom rozsahu má dôkazné bremeno, určujú normy hmotného práva. Zásadne ho má ten, v koho záujme je dokázanie určitej skutočnosti. Nepriaznivé procesné dôsledky (neúspech v spore) stíhajú v sporovom konaní práve toho, kto neunesol dôkazné bremeno (neoznačil potrebné dôkazy alebo uvedenými dôkazmi nebolo jeho tvrdenie dokázané). Na základe uvedeného mal súd za to, že navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno čo do tvrdenia o oprávnenosti výšky uplatnenej pohľadávky v časti nároku na poplatok za upomienku, pretože nepredložil žiadne také dôkazy, ktorými by bolo možné objektívne posúdiť a preveriť výšku pohľadávky, ktorú si uplatňuje, preto súd v tejto časti žalobu spolu s príslušenstvom zamietol. Navrhovateľ nepreukázal súdu zaslanie upomienok a ani nepreukázal, že by mu za zaslanie týchto upomienok vznikli nejaké reálne náklady v uvedenej výške. V prípade poplatku takéhoto typu zaň dodávateľ spotrebiteľovi neposkytol žiadne protiplnenie. Predmetný poplatok tak predstavuje iba ďalšiu sankciu v prípade omeškania spotrebiteľa s úhradami dlhu, nie iba skutočnú náhradu nákladov dodávateľa. Uplatňovanie uvedeného poplatku je možné zároveň považovať za priečiace sa dobrým mravom v zmysle § 3 a § 39 Občianskeho zákonníka.

Súd neuznal nárok navrhovateľa na zaplatenie sumy 39,60 eur s DPH z časti faktúry č. 7210293385 za prerušenie a obmedzenie služieb.

Vyššie uvedené sumy z jednotlivých faktúr za prerušenie a obmedzenie súd nepriznal pretože ide o odmenu, ktorá nemá žiadne protiplnenie, prerušením a obmedzením sa neposkytujú žiadne služby a súd je toho názoru, že by to bolo v rozpore s dobrými mravmi priznať odmenu za to, že žiadne služby odporcovi neboli poskytnuté, teda len za to, že navrhovateľ odporcovi len prerušil resp. obmedzil ho vo využívaní telekomunikačnej siete. Navrhovateľ taktiež nepreukázal, že by mu za prerušenie a obmedzenie služieb vznikli nejaké reálne náklady v tejto výške.

Faktúrou č. 7308076942 si navrhovateľ v konaní voči odporcovi uplatnil aj zmluvnú pokutu vo výške 47,80 eur.

V danej právnej veci si navrhovateľ uplatnil nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty, na ktorú mu v zmysle zmluvných podmienok vznikol nárok, nakoľko odporca riadne a včas nezaplatil cenu poskytnutých služieb. Zmluvná pokuta dojednaná v dodatku k zmluve o pripojení ho zaväzovala k jej zaplateniu v prípade porušenia zmluvy počas celej doby viazanosti, teda 24 mesiacov a to aj v prípade, ak si účastník zmluvy plnil svoju povinnosť odoberať služby poskytované navrhovateľom, riadne platil ich úhradu až do doby krátko pred uplynutím doby viazanosti, pričom aj v prípade nezaplatenia poslednej úhrady mal povinnosť zaplatiť zmluvnú pokutu stále v plnej výške. V tomto smere navrhovateľ nerozlišoval medzi prípadmi, kedy spotrebiteľ ukončí zmluvu jeden mesiac pred uplynutím doby viazanosti, alebo keď sa tak stane na začiatku doby viazanosti. V oboch týchto prípadoch je spotrebiteľ viazaný rovnakou výškou zmluvnej pokuty, čo je potrebné považovať za neprijateľné.

Súd ďalej poukazuje na to, že dodávateľ z hľadiska času vôbec nerozlišuje, kedy ku skutočnosti zakladajúcej nárok dodávateľa na zmluvnú pokutu dôjde s tým, že zmluvná pokuta by mu patrila aj v prípade, žeby odporca len uskutočnil nejaký úkon smerujúci k ukončeniu platnosti zmluvy, teda bez ohľadu na to, či by k ukončeniu platnosti aj došlo. Ďalším aspektom je aj samotná výška zmluvnej pokuty, ktorá bola určená jednotnou sumou za porušenie viacerých pre odporcu zo zmluvy, všeobecných podmienok a dodatku vyplývajúcich povinností.

Súd je toho názoru, že v spotrebiteľskej veci by už pri samotnom uzatváraní zmluvy nemal byť prísnejšie alebo výlučne sankcionovaný zmluvnou pokutou len jeden účastník zmluvy a to spotrebiteľ. Už toto na prvý pohľad vyznieva výrazne v neprospech jedného z účastníkov zmluvy. Uvedené súd konštatuje preto, že navrhovateľ ako dodávateľ nie je nijako sankcionovaný v súvislosti s prípadným nesplnením povinnosti na jeho strane. Významné je pritom posúdenie zmluvnej pokuty s ohľadom na povahu, obsah zmluvy v čase uzavretia dohody o zmluvnej pokute a posúdenie prijateľnosti alebo neprijateľnosti tohto zmluvného dojednaní by nemali ovplyvňovať ďalšie skutočnosti, ktoré nastanú po uzavretí zmluvy, teda ani následné správanie účastníkov zmluvy a v rámci neho i porušenie zmluvných dojednaní by nemali mať vplyv na prvotné posúdenie toho, či dojednaná zmluvná pokuta nie je neprimeranou sankciou za nesplnenie povinnosti.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a v súlade so zákonnými ustanoveniami súd dospel k záveru, že dojednaná zmluvná pokuta, tak ako bolo vyššie uvedené, je neprimeraná, spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech odporcu ako spotrebiteľa, teda je neprijateľná, v rozpore s dobrými mravmi a preto neplatná. S prihliadnutím na uvedené súd návrh navrhovateľa v tejto časti - 47,80 eur s príslušenstvom zamietol. Súd poukazuje, že takéto stanovisko v obdobných prípadoch zaujal aj Krajský súd v Prešove a to vo veciach vedených pod sp. zn. 2Co/137/2010, 18Co/136/2010, 17Co/184/2011, kde v závere rozhodnutia vyslovil, že takto dojednaná zmluvná pokuta ako zmluvná podmienka je neprijateľná.

Ako uviedol Ústavný súd SR: „Pokiaľ je však zmluvná podmienka až v hrubom nepomere v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany v právnom vzťahu zo štandardnej spotrebiteľskej zmluvy, ktorý vzťah teória u prax navyše označujú za fakticky nerovný, nevyvážený, nemali by byť žiadne pochybnosti o tom, že takéto zmluvná podmienka sa prieči dobrým mravom.“ (Uznesenie Ústavného súdu SR z 24.2.2011, IV.ÚS 55/2011-19).

Podľa § 142 ods. 2 O.s.p. ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

V zmysle § 146 ods. 2 O.s.p. ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Podľa § 137 O.s.p., trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov, včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Podľa § 151 ods. 1,2 O.s.p. o povinnosti nahradit' trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia. Ak účastník v lehote podľa odseku 1 trovy nevyčísli, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia; ak takému účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprizná a v takom prípade súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 151 ods. 8 O.s.p., vo výroku o náhrade trov konania súd vyjadří osobitne trovy právneho zastúpenia a iné trovy konania, ktorých náhrada sa účastníkovi priznáva.

Súd návrhu navrhovateľa v sume 74,41 eur s úrokmi z omeškania vyhovel a v časti 92,39 eur s prísl. návrh zamietol.

V predmetnej veci mal po prepočte pomeru úspechu a neúspechu navrhovateľ úspech vo výške 45 % ($74,41/166,80 \times 100 = 44,61$) a neúspech vo výške 55 % ($100-45 = 55$ %).

Úspešnejšiemu odporcovi vznikol nárok na náhradu trov konania vo výške 10 % (po odrátaní jeho neúspechu od jeho úspechu). Keďže odporca si nárok na náhradu trov konania neuplatnil, súd mu trovy konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd do Prešova.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.